

*Wierzę w Kościół
Wcielonego Słowa*

Adwent
i Narodzenie Pańskie

CZŁOWIEK

Wydawca: Archidiecezja Poznańska

Redakcja: ks. Krystian Sammler

ISBN: 978-83-65406-43-9

TEMATYKA I CELE PROGRAMU DUSZPASTERSKIEGO „WIERZĘ W KOŚCIÓŁ CHRYSZTUSOWY” NA ROK 2022/2023

1. Założenia i motto programu duszpasterskiego

Projekt programu duszpasterskiego na rok liturgiczny 2022/2023 wyrósł - o czym pisze przewodniczący Komisji Duszpasterstwa KEP we wprowadzeniu do niniejszej publikacji – z analizy aktualnej sytuacji Kościoła, uznawanej przez wielu za trudną i potrzebującą podjęcia dzieła jego odnowy. Podjęcie tego dzieła wymaga pogłębienia przez Kościół świadomości swojej tożsamości, tj. ciągłego zastanawiania się nad swoją tajemnicą. Papież Franciszek w encyklice *Evangelii gaudium* napisał, iż dopiero z tej „jasnej i skutecznej świadomości rodzi się spontaniczne pragnienie porównania idealnego obrazu Kościoła, jakim Chrystus go widział, pragnął i umiłował jako swoją świętą i nieskalaną Oblubienicę (Ef 5,27), z rzeczywistym obliczem, jakie Kościół dzisiaj przedstawia”¹. To porównanie winno z kolei rodzić niecierpliwość i generować potrzebę konkretnego działania, aby Kościół stawał się coraz bardziej znakiem i narzędziem wewnętrznego zjednoczenia z Bogiem i jedności całego rodzaju ludzkiego².

Pogłębianie świadomości bycia Kościołem przez wszystkich ochrzczonych, którzy – bez względu na realizowane w Kościele zadania i stopień zaangażowania we wspólnocie – są adresatami nowego programu duszpasterskiego, wymaga najpierw rzetelnego przekazu prawdy o Kościele, zgłębiania jego znaczenia i wartości oraz przypominania podstawowych treści, zwłaszcza o jego złożonej naturze i zbawczej

¹ EG 26.

² Zob. KK1.

misji. Refleksji tej nie można jednak sprowadzać do czysto teoretycznych rozważań, lecz winna ona być poparta odważnym i czytelnym świadectwem duchownych, osób konsekrowanych i świeckich, którzy w Kościele znajdują przestrzeń pogłębiania zjednoczenia z Bogiem i doświadczania wspólnoty z braćmi i siostrami w wierze.

Realizacji zadania podnoszenia poziomu rozumienia Kościoła i budzenia u wiernych świadomości bycia Kościołem będzie towarzyszyć motto „Wierzę w Kościół Chrystusowy”. Program duszpasterski ma bowiem doprowadzić do bardziej świadomego i głębokiego wyznawania tej prawdy wiary.

2. Cele programu duszpasterskiego

Szczegółowe cele tak zdefiniowanego programu duszpasterskiego określa się następująco:

- Uświadomienie wiernym, że Kościół - jako dzieło Bosko-ludzkie - stanowi misterium, którego nie sposób ogarnąć rozumem, dlatego „domaga się” wiary. Kościół to Boże dzieło w świecie, to rzeczywistość bardziej Boska niż ludzka, ponieważ ma swe źródło w Bogu. Jako taki Kościół wykracza poza nasze możliwości poznawcze, choć wiemy o nim wiele, gdyż prawda o nim została nam przez Boga objawiona. By ją przyjąć i wyznawać, by nią żyć, nie wystarczy jednak sam rozum, lecz potrzeba jeszcze światła wiary. Wyjaśnienie, co znaczy wierzyć w Kościół: że chodzi o konkretyzację wiary w Boga i w Jego obecność pośród nas. Mamy więc do czynienia z wiarą innej natury niż wiara w Boga. Wierzyć w Kościół znaczy wyznawać Boga działającego w historii, zaangażowanego w rodzaj ludzki, będącego Emmanuelem, czyli Bogiem z nami, który daje ludziom swoje życie. A jeśli tak się rzeczy mają, to wiara w Kościół jest sprawdzianem wiary w Boga, który miłuje każdego człowieka.
- Pokazanie, dlaczego Kościół zasługuje na to, aby mu wierzono. Wyjaśnienie, z czego wynika jego wiarygodność – mianowicie,

że czerpie z Bożego autorytetu i przekazuje nam to, co jest na nim oparte. Wierzyć Kościołowi znaczy więc ufać mu i polegać na nim, ponieważ jego kamieniem węgielnym jest Jezus Chrystus, konstytucją – Ewangelia, a Duch Święty stale go prowadzi i jest gwarantem jego nieomylności w wierze. Kościół jest zatem stale wiarygodny wszędzie tam, gdzie żyje i działa w posłuszeństwie Bogu.

- Określenie treści dotyczących Kościoła i zobowiązań wobec niego, które w tzw. Składzie Apostolskim uznajemy i wyznajemy słowami: „Wierzę w święty Kościół powszechny, w świętych obcowanie”, a w Credo, czyli Symbolu Nicejsko-Konstantynopolitańskim: „Wierzę w jeden, święty, powszechny i apostołski Kościół”.
- Wyjaśnienie zbawczego sensu i wartości Kościoła. Podkreślenie, że jego misją jest zbawienie rodzaju ludzkiego, a wartością nade wszystko to, co w nim Boże: obecność Chrystusa i Ducha Świętego, pełnia łaski i prawdy, wiara i Boże obietnice. Jest bowiem „w Chrystusie niejako sakramentem, czyli znakiem i narzędziem wewnętrznego zjednoczenia z Bogiem i jedności całego rodzaju ludzkiego”³. Wspaniale przez Boga obdarowany, urzeczywistnia królestwo Boże w świecie: „zachęca słuchających do wierzenia i wyznawania wiary, przygotowując ich do chrztu, wyrывa z niewoli błędu i wciela w Chrystusa, aby przez miłość ku Niemu dorastali do pełni. Działalnością swoją sprawia, że cokolwiek dobrego znajduje się zasiane w sercach i umysłach ludzkich lub we własnych obrządkach i kulturach narodów, wszystko to nie tylko nie ginie, lecz doznaje ulepszenia, wyniesienia na wyższy poziom i pełnego udoskonalenia na chwałę Bożą”⁴.
- Zaprezentowanie aktualnego stanu samoświadomości Kościoła - tego, co Kościół mówi o sobie samym, czyli przedstawienie zasadniczych elementów nauki o Kościele, które przekazuje i rozjaśnia Urząd Nauczycielski Kościoła. Chodzi o prezentację tego, co Urząd ten mówi na temat misterium Kościoła, mianowicie, że jako

³ Tamże.

⁴ Tamże, 17.

wspólnota wierzących w Chrystusa urzeczywistnia się w Chrystusie i jest ciągle w drodze ku eschatycznej pełni; co mówi na temat jego genezy, czyli że ma w niej udział Ojciec, Syn i Duch Święty, że jest trynitarna i chrystocentryczna zarazem i że nie jest pozbawiona konkretnego wkładu ludzkiego, zwłaszcza apostołów; co mówi na temat natury Kościoła, która jest teandryczna (Bosko-ludzka) i całą jego złożoną rzeczywistość można wypowiedzieć jedynie za pomocą wielu obrazów i metafor komplementarnie ujmowanych; co mówi na temat jego struktury, że stanowi jedność katolicką, czyli jedność w pojednanej różnorodności, oraz jak interpretuje przymioty Kościoła (jedność, świętość, powszechność i apostołskość).

- Obudzenie świadomości naszego bycia Kościołem, świadomości stanowienia „my” Kościoła, czyli że jako wyznawcy Chrystusa wszyscy jesteśmy podmiotem w Kościele. Wszyscy bowiem jesteśmy na tej samej drodze do domu Ojca i razem podążamy za Chrystusem, prowadzeni mocą i światłem Bożego Ducha. Stąd zasadnicze zadanie, wspólne wszystkim wiernym, prosto wyrażone w tytule trwającego Synodu o synodalności Kościoła: „Ku Kościołowi synodalnemu: wspólnota, uczestnictwo, misja”.
- Przybliżenie znaczenia synodalności Kościoła i jej realizacji, która ma stanowić sposób jego życia i działania. Dobre funkcjonowanie Kościoła zakłada rozeznawanie przez pasterzy tego, co Duch Święty mówi mu w danym czasie, i odkrywanie tego poprzez wsłuchiwanie się w głosy wiernych (różnorodnie zgromadzonych), na co pozwala i co umożliwi obdarowanie całej wspólnoty wiernych charyzmatem nieomylności w wierze.

3. Ścieżki realizacji programu duszpasterskiego

Realizacja tak określonych celów wymaga zaangażowania, a przede wszystkim świadectwa nie tylko duszpasterzy, ale i wiernych wszystkich stanów. Odpowiednio przygotowani, sięgając po nieskażony depozyt

wiary i do własnego doświadczenia wspólnoty Kościoła, winni stać się jego głosem i świadkami jego wiarygodności i świętości. Obok stałej troski o zgodność prezentowanej prawdy o Kościele z nauczaniem jego Magisterium, należy zadbać, aby język jej przepowiadania był językiem świadectwa wyrastającego z doświadczenia osobistej bliskości z Bogiem i łączności ze wspólnotą Kościoła, a przepowiadane słowo było wyrazem czytelnej i inspirującej postawy głoszącego.

Przepowiadanie słowa Bożego, liturgia i katecheza

Prezentowanie prawdy o Kościele i pogłębianie u ochrzczonych świadomości bycia Kościołem ma się dokonać na wielu poziomach i ścieżkach duszpasterskiego oddziaływania. Pierwszą i podstawową przestrzenią prezentowania prawdy o Kościele – jego misterium, genezy, natury, istoty, przymiotów i struktury – jest przepowiadanie słowa Bożego i katecheza parafialna. Tajemnicę Kościoła odkrywamy dzięki słowu Bożemu przywoływanemu w kolejne niedziele poszczególnych okresów roku liturgicznego. Eklezjalne inspiracje dla niedzielnych homilii – w potrójnym kluczu: (1) wyjaśnienia tekstów świętych w celu odsłonięcia obchodzonego misterium, (2) rozpoznania misterium Chrystusa w obrzędach liturgicznych oraz (3) wskazania na życie Kościoła uświęconego w Eucharystii – zawarto w dołączonych do niniejszego programu materiałach homiletycznych. Niedzielna i świąteczna homilia winna wspierać doświadczenie Kościoła jako sakramentu przez jej słuchaczy nie tylko z uwagi na głoszone w niej treści, ale także przez fakt jej łączności z celebracją eucharystyczną. Prawdziwe oblicze Kościoła odkrywamy bowiem przede wszystkim w Chrystusie obecnym w Eucharystii.

W roku liturgicznym przeżywamy wiele świąt i innych okoliczności, które przez swoje treści, związane z nimi tradycje i modlitewne zwyczaje nawiązują do powstania Kościoła i jego rozwoju oraz pomagają odkrywać jego zbawczą wartość i umacniać wiarę w jego nadprzyrodzone posłannictwo. Wspólna modlitwa podczas nabożeństw, adoracji czy modlitewnych czuwań, których scenariusze znajdziemy w materiałach liturgicznych do tegorocznego programu duszpasterskiego, może być

okazją do umacniania wiary w Kościół tych, którzy wiernie w nim trwają, ale także otworzyć możliwość włączenia się do wspólnoty Kościoła tych, którzy stoją na uboczu. Z kolei homilie, nabożeństwa i konferencje maryjne przygotowane przez Polskie Towarzystwo Mariologiczne niech pomogą kształtować zdrową pobożność maryjną w naszych parafialnych wspólnotach i umacniać wiarę w Kościół poprzez zapatrzenie się w Maryję, Matkę Kościoła.

Ważnym obszarem prezentowania treści dotyczących Kościoła i wyjaśniania jego zbawczego sensu pozostaje katecheza parafialna. Doświadczenie duszpasterskie Kościoła w Polsce pokazuje, iż poza liturgią coraz trudniej dotrzeć z treściami katechizmowymi do ludzi dorosłych, a tym bardziej stworzyć przestrzeń, która skutecznie połączyłaby refleksję o Kościele z rzeczywistym i uwiarygadniającym doświadczeniem wspólnoty. Szansą, którą warto w tej materii wykorzystać, jest z pewnością dzieło przygotowania dzieci do Pierwszej Komunii Świętej i młodzieży do sakramentu bierzmowania, w którym uczestniczą także ich rodzice i opiekunowie, dzieło formacyjne wspólnot oraz działalność gremiów doradczych w parafiach. Angażowani, nawet tymczasowo, w te dzieła i konkretne przestrzenie odpowiedzialności za Kościół wierni stanowią dobre środowisko pogłębiania świadomości bycia Kościołem i wiary w niego. W materiałach katechetycznych dołączonych do niniejszego programu prezentujemy propozycje katechez skierowanych m.in. do tych środowisk. Propozycje te będą sukcesywnie uzupełniane i przekazywane do wydziałów duszpasterskich, by sprawdzone i zrealizowane w Kościołach lokalnych projekty, jak chociażby krótkie katechezy przed niedzielną Mszą Św. czy katecheza przygotowana w formie drukowanej pamiętówki wizyty kolędowej, mogły posłużyć innym duszpasterzom.

Medialne zwiastowanie prawdy o Kościele

Choć pierwszymi i podstawowymi przestrzeniami podejmowania refleksji o Kościele zawsze będą liturgia i katecheza, nie można wykluczyć wszelkich kanałów komunikacji medialnej, ponieważ koniecznym wydaje się także szukanie dróg dotarcia z prawdą o Kościele do tych, których więź z nim osłabła, zwłaszcza do ludzi młodych. Wymaga to z jednej

strony kreatywności i sięgania po narzędzia dotąd niewykorzystywane powszechnie w Kościele, z drugiej strony jednak także unikania niebezpieczeństwa infantylizacji i ulegania kulturze „instant”, która czyniłaby przekaz wyłącznie szybkim, powierzchownym i w konsekwencji mało skutecznym. Media służą dziś nie tylko przekazywaniu informacji o życiu Kościoła i podejmowanych przez niego dziełach, ale stały się też narzędziem ewangelizacji, a także – o czym przekonaliśmy się w czasie pandemii – kanałem komunikacji pomiędzy duszpasterzem a wiernymi.

Wszystkie te możliwości mediów warte są zagospodarowania w duszpasterstwie, tym bardziej że świat wirtualny stał się dziś środowiskiem życia i budowania relacji przez wielu ludzi, nie tylko młodych. Bez względu jednak na to, czy kanałem medialnym będzie cotygodniowa gazetka parafialna, witryny internetowe, media społecznościowe, kanały na YouTube, radio czy telewizja, zawsze warto dołożyć wszelkich starań, by przekaz był aktualny, komunikowany poprawnym i atrakcyjnym językiem faktów oraz zgodny z nauczaniem Magisterium Kościoła. Aby to osiągnąć, warto zaprosić do technicznej i merytorycznej współpracy profesjonalistów i odważnych świadków Ewangelii, także spośród ludzi młodych.

Komunikacja i przekaz medialny muszą przy tym pozostać tylko jedną z form głoszenia Dobrej Nowiny, która nie zastąpi spotkania, a tym bardziej doświadczenia wspólnoty. W odniesieniu zaś do powszechnego w czasie epidemii korzystania z transmisji Mszy św. należy wytrwale przekonywać wiernych, iż przekaz wirtualny nie jest w stanie zastąpić osobistego, namacalnego obcowania ze świętością i doświadczenia prawdziwej obecności Boga, zwłaszcza tym, którzy mogą „dzień święty święcić” w tradycyjny sposób.

Kontynuacja procesu synodalnego

Trwający pod hasłem „Ku Kościołowi synodalnemu: komunია, uczestnictwo, misja” synod stał się szansą na wdrożenie w życie soborowej myśli o Kościele jako wspólnotcie Ludu Bożego. Mamy za sobą jego etap diecezjalny, w którym wielu duchownych, osób konsekrowanych

i wiernych świeckich odpowiedziało na zaproszenie papieża Franciszka do stawania się ekspertami w sztuce spotkania. Uczestnicy spotkań synodalnych poświęcili czas na modlitwę i spotkanie się z innymi, stworzyli przestrzeń modlitwy, by dać się prowadzić Duchowi Świętemu, doświadczyli ubogacenia różnorodnością charyzmatów, powołań i posług. Spotkania te pozwoliły – poprzez stawianie pytań, wyrażanie wątpliwości, wymianę myśli i snucie marzeń – zdiagnozować kondycję Kościoła i poziom zaangażowania w nim wiernych wszystkich stanów, a jednocześnie podpowiedziały nowe drogi dotarcia do tych, którzy jeszcze Pana nie znaleźli, oraz tych, którzy od Niego odeszli.

Podsumowanie lokalnej fazy synodu i przekazanie syntezy wniosków z niej wypływających do dalszych prac synodalnych winno stanowić preludium do uczynienia synodalności zasadniczym sposobem wspólnotowego życia i funkcjonowania Kościoła. W doświadczeniu wielu odbytych spotkań, opartych na wzajemnym słuchaniu, dialogu i rozeznawaniu, warto odkryć nie tylko sposób stałego diagnozowania sytuacji Kościoła wobec dotyczących go przemian, ale także narzędzie przemiany mentalnej we wspólnocie wiernych, budzenia świadomości bycia Kościołem we wszystkich jego członkach i zaangażowania w jego nieustanne budowanie oraz generowania w nich zapału apostołskiego z myślą o tych, którzy przestali się identyfikować ze wspólnotą Kościoła.

Myśląc poważnie o jednym z podstawowych celów programu duszpasterskiego „Wierzę w Kościół Chrystusowy”, jakim jest dzieło odnowy Kościoła i jego ożywienie na drodze, która wiedzie „od nawrócenia osób do przekształcenia struktur”, warto kontynuować spotkania synodalne w dotychczasowych i nowych gremiach, wykorzystując przy tym potencjał i zapał przygotowanych koordynatorów i liderów grup synodalnych. Warto synodalnie ukierunkowywać działalność i formację wspólnot religijnych. Warto wreszcie synodalnie formować prace diecezjalnych i parafialnych gremiów doradczych, zwłaszcza rad duszpasterskich i ekonomicznych, i kierować nimi.

WPROWADZENIE

WYZWANIA PASTORALNE W ARCHIDIECEZJI POZNAŃSKIEJ W ROKU DUSZPASTERSKIM 2022/2023:

- Pomoc wiernym w przeżywaniu wiary i odkrywaniu wiary w Kościół
- Rozwój pracy duszpasterskiej w parafiach w duchu synodalnym
- Pomoc osobom wierzącym w odkrywaniu własnego miejsca w Kościele
- Prowadzenie spotkań PRD i innych gremiów w duchu synodalnym
- Wprowadzanie diakonijnego modelu pracy Parafialnej Rady Duszpasterskiej
- Zainicjowanie katechezy dorosłych z tematyką pogłębiającą rozumienie Kościoła (katecheza dorosłych, list, gazeta parafialna, spotkanie)
- Zainicjowanie w parafiach lub w ramach dekanatu duszpasterstwa rodzin – młodych małżeństw
- Wsparcie przez duszpasterzy i członków PRD działań katechetycznych w placówkach oświatowych na terenie parafii (dobre słowo, modlitwa, pomoc w rekolekcjach szkolnych)
- Przygotowanie, celebrowanie oraz koronacja cudownego wizerunku Matki Bożej w Smolicach
- Konsekwentne wprowadzanie odnowionego przygotowania kandydatów do sakramentu bierzmowania
- Troska o przygotowanie animatorów młodzieży do prowadzenia spotkań w małej grupie oraz dorosłych katechistów i nadzwyczajnych szafarzy Komunii Świętej
- Głoszenie homilii w czasie każdej sprawowanej w parafii Eucharystii
- Dowartościowanie wiernych zrzeszonych w ruchach i stowarzyszeniach katolickich, działających w parafii
- Tworzenie parafialnych programów duszpasterskich

**HASŁA NA OKRES LITURGICZNY 2022/2023
W ARCHIDIECEZJALNYM PROGRAMIE
DUSZPASTERSKIM**

CZŁOWIEK – Adwent i Narodzenie Pańskie
– WIERZĘ W KOŚCIÓŁ
WCIELONEGO SŁOWA

WSPÓLNOTA – Wielki Post
– WIERZĘ W KOŚCIÓŁ CHRYSYTA
UKRZYŻOWANEGO

WIARA – Okres Paschalny
– WIERZĘ W KOŚCIÓŁ CHRYSYTA
ZMARTWYCHWSTAŁEGO

KULTURA – Okres zwykły
– WIERZĘ W KOŚCIÓŁ,
W KTÓRYM ŻYJE I DZIAŁA CHRYSYTA

Archidiecezjalny Program Duszpasterski

ROK A

CZŁOWIEK

Adwent i Narodzenie Pańskie

Wierzę w Kościół Wcielonego Słowa

Propozycje szczegółowe

Poznań 2022/2023

Okres Adwentu i Narodzenia Pańskiego

Adwent, rozpoczynający kolejny roku liturgiczny, zainicjuje realizację nowego programu duszpasterskiego. Przez cały rok duszpasterski 2022–2023 towarzyszyć będzie Kościołowi w Polsce hasło: *Wierzę w Kościół Chrystusowy*. W zamyśle autorów program ma pomóc „zobaczyć, rozważyć i zastosować w swoim życiu to, że pomimo wielu trudnych spraw w dzisiejszym Kościele trzeba nam wierzyć w Kościół i wierzyć Kościołowi. Wiara w Kościół to bowiem konkretyzacja wiary w Boga, który nam się objawił jako Emmanuel (Bóg z nami). Słuszność zaś dawania wiary Kościołowi wynika z faktu, że jego nauczanie jest oparte na autorytecie Boga, na prawdzie przezeń objawionej. Realizacja programu ma odsłonić całe bogactwo treściowe prawdy o Kościele. Uświadomić wiernym, że Kościół jako dzieło Bosko-ludzkie stanowi misterium, którego nie sposób ogarnąć rozumem, i dlatego »domaga się wiary«. Ma też pokazać, że Kościół »wart jest wiary« ze względu na obecność i aktywność w nim Boga, ze względu jego wartość zbawczą i obfitość Bożych darów, z których człowiek może czerpać”.

Mając świadomość treściowego bogactwa prawdy o Kościele, będziemy starali się, aby podejmowane w okresie Adwentu i Narodzenia Pańskiego inicjatywy duszpasterskie, pomogły nam najpierw w ponowieniu osobistego wyznania: *Wierzę w Kościół Wcielonego Słowa*.

Sobór Watykański II mówiąc o Kościele stwierdził, że Chrystus „ustanowił Ciało swoje, którym jest Kościół, jako powszechny sakrament zbawienia, siedząc po prawicy Ojca działa ustawicznie w świecie, aby prowadzić ludzi do Kościoła i przezeń mocniej ich z sobą złączyć, a karmiąc ich Ciałem i Krwią własną uczynić ich uczestnikami swego chwalebego życia. Obiecane tedy odnowienie, którego oczekujemy, już się rozpoczęło w Chrystusie, postępuje dalej w zesłaniu Ducha Świętego i przez Niego trwa w Kościele, w którym przez wiarę zyskujemy pouczenie o sensie naszego życia doczesnego, doprowadzając do końca z nadzieją dóbr przyszłych dzieło powierzone nam przez Ojca w świecie i pracując

nad naszym zbawieniem” (*Lumen gentium*, 48). Wypowiedź ta poprzedzona została wcześniejszym oświadczeniem tegoż Soboru, który uczy „opierając się na Piśmie świętym i Tradycji, że ten pielgrzymujący Kościół konieczny jest do zbawienia. Chrystus bowiem jest jedynym Pośrednikiem i drogą zbawienia, On, co staje się dla nas obecny w Ciele swoim, którym jest Kościół, On to właśnie podkreślając wyraźnie konieczność wiary i chrztu potwierdził równocześnie konieczność Kościoła, do którego ludzie dostają się przez chrzest jak przez bramę. Nie mogliby tedy być zbawieni ludzie, którzy wiedząc, że Kościół założony został przez Boga za pośrednictwem Chrystusa jako konieczny, mimo to nie chcieliby bądź przystąpić do niego, bądź też w nim wytrwać” (*tamże*, 14).

Ważne dla zrozumienia wiary w Kościół Wcielonego Słowa jest odwołanie się do jednej z katechez Benedykta XVI, który wyjaśniał centralne dla wiary chrześcijańskiej pojęcie wcielenia. Swoją wypowiedź rozpoczął od przywołania zdania jednego z Ojców Kościoła: „Święty Ireneusz mówi: »Oto motyw dla którego Słowo stało się człowiekiem, a Syn Boży – Synem Człowieczym: aby człowiek wchodząc w komunie ze Słowem i otrzymując tym samym Boskie synostwo, stał się synem Boga« (*Adversus haereses*, 3,19,1: PG 7,939). »Słowo stało się ciałem«, to jedna z prawd, do których jesteśmy tak przyzwyczajeni, że prawie już nie dotyka nas wielkość wydarzenia, które ona wyraża. I rzeczywiście w okresie Bożego Narodzenia, w którym to wyrażenie często powraca w liturgii, niekiedy bardziej uważni jesteśmy na zewnętrzne aspekty, na »kolory« święta, niż na serce tej wielkiej nowości chrześcijańskiej, którą celebруем: coś, co jest nie do pomyślenia, czego mógł dokonać tylko Bóg i w co możemy wejść tylko przez wiarę. Logos-Słowo, które jest u Boga, Logos-Słowo, które jest Bogiem (por J 1, 1), przez które stworzone zostało wszystko (por J 1, 3), którego światło towarzyszyło ludziom w historii (por J 1, 4-5; 1, 9), stało się ciałem i zamieszkało wśród nas, staje się jednym z nas” (*Katecheza*, 9.01.2013).

Papież Franciszek zwrócił uwagę, że tajemnica Wcielenia Słowa bywa w Kościele niekiedy zgorszeniem. We właściwy dla siebie sposób wyraził to w codziennej homilii, stwierdzając: „Ile razy słyszymy, że

ludzie mówią: »Ależ chrześcijanie bądźcie trochę bardziej normalni, jak inni ludzie, rozsądni!«. To wręcz mowa zaklinaczy węży: »Bądźcie trochę normalniejsi, nie tacy surowi«. Ale kryje się za tym: »Nie mówcie, że Bóg stał się człowiekiem!«. Wcielenie Słowa – to właśnie jest skandalem, który się za tym kryje. Możemy wypełniać wszelkie dzieła społeczne, jakie tylko zechcemy i powiedzą: »Jakiż ten Kościół święty, jakże dobre są jego dzieła społeczne!«. Kiedy jednak wyjaśnimy, że pełnimy je ponieważ te osoby są ciałem Chrystusa – powstaje zgorszenie. To właśnie jest prawdą, to właśnie jest objawieniem Jezusa: ta obecność wcielonemu Jezusa” (*homilia*, 1.06.2013).

Adwent jest czasem, który przypomina nam, że Jezus przyszedł i nieustannie przychodzi, aby pozostawać we wspólnocie z człowiekiem. Bóg w Synu swoim stał się jednym z nas. Przyjmując ludzką naturę, przyjął też człowieczy los i ukazał tym samym zupełnie inny wymiar ludzkiego życia. Całym swoim ziemskim pielgrzymowaniem potwierdził, że przyszedł dla nas i dla naszego zbawienia. Dlatego ten okres powinien być czasem pełnego tęsknoty i miłości oczekiwania na spotkanie z Miłością wcieloną wkraczającą w ludzkie życie.

W okresie Adwentu i Narodzenia Pańskiego trzeba wyraźnie zwrócić uwagę, że wzorem osobistego wyznania wiary w Kościół Wcielonemu Słowa jest Maryja. „W rzeczywistości nie można myśleć o wcieleniu Słowa – mówi Benedykt XVI – w oderwaniu od wolności tej młodej kobiety, która przez swoje przyzwolenie przyczynia się w sposób decydujący do tego, by Odwieczny wszedł w czas. Jest Ona figurą Kościoła wsłuchującego się w Słowo Boże, które w Niej staje się ciałem. Maryja jest także symbolem otwarcia się na Boga i na innych; czynnego słuchania, które pozwala na głębokie przyjęcie, przyswojenie, w którym Słowo staje się formą życia” (*Dei Verbum*, 27).

Jak podkreśla św. Jan Apostoł, Bóg „zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki Niemu” (1 J 4,9). Wiara chrześcijańska opiera się na tym podstawowym przekonaniu, które wielokrotnie zostało potwierdzone w Nowym Testamencie. Uzupełnia i potwierdza je drugie: Syn stał się ciałem, czyli prawdziwym

człowiekiem. Św. Jan przekazuje ważne pouczenie, że ten, kto „uznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, jest z Boga” (1 J 4,2). Od początku wiara chrześcijańska opiera się na tych dwóch przekonaniach, konsekwentnie walcząc z tendencjami nastawionymi na zakwestionowanie prawdziwego wcielenia Syna Bożego. To, co Jezus mówi, czyni i przeżywa jest równocześnie Boskie i ludzkie. Jezus jest nie tylko prawdziwym człowiekiem, ale także „prawdziwym Bogiem i prawdziwym człowiekiem”. Jak przypomina Sobór Watykański II: „Syn Boży, poprzez wcielenie zjednoczył się w pewien sposób z każdym człowiekiem. Ludzkimi rękami wykonywał pracę, ludzkim umysłem myślał, ludzką wolą działał, ludzkim sercem kochał. Zrodzony z Maryi Dziewicy stał się prawdziwie jednym z nas, podobny do nas we wszystkim z wyjątkiem grzechu” (*Gaudium et spes*, 22).

Przyjmując w wierze prawdę o tym, że Chrystus jest Bogiem-Człowiekiem, potrafimy pełniej zrozumieć samych siebie, bo „w istocie misterium człowieka wyjaśnia się prawdziwie jedynie w misterium Słowa Wcielonego. Adam bowiem, pierwszy człowiek, był typem Tego, który miał przyjść, to znaczy Chrystusa Pana. Chrystus, nowy Adam, właśnie w objawieniu tajemnicy Ojca i Jego miłości objawia w pełni człowieka samemu człowiekowi i odsłania przed nim jego najwyższe powołanie” (*Gaudium et spes*, 22).

Wyznającą wiarę w Kościół Wcielonego Słowa, liturgiczna myśl Adwentu pragnie ukazać podwójne znaczenie tego czasu, które można dostrzec w dwóch jego etapach. Pierwszy – od 1 Niedzieli do 16 grudnia – skłania do spojrzenia w przyszłość, kiedy Syn Boży, uwielbiony, przyjdzie w chwale. Drugi etap Adwentu (od 17 do 24 grudnia), to czas bezpośredniego przygotowania na uobecnienie minionego wydarzenia w uroczystości Narodzenia Pańskiego, zmierzającego do odrodzenia w sobie życia dzieci Bożych, obdarowanych wspólnotą z Chrystusem. W ten czas oczekiwania wpisuje się także oczekiwanie na dar Miłości. Jezus – wcielona miłość Boga dopełni nasze życie w Paruzji. W napięciu bowiem pomiędzy historycznym adwentem Zbawiciela i Jego adwentem eschatologicznym aktualizuje się wspólnota spotkania człowieka

z Chrystusem, zwłaszcza w Słowie Bożym i znakach sakramentalnych, szczególnie w Eucharystii.

Czas Narodzenia Pańskiego z kolei przekazuje nam prawdę o tym, że Jezus – Słowo, które ciałem się stało – jest ucieleśnieniem miłości Boga, który pierwszy nas umiłował (por. 1J 4,9), „i ta miłość Boga objawiła się pośród nas, stała się widzialna, ponieważ On »zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki Niemu« (1J 4,9). Bóg stał się widzialny: w Jezusie możemy oglądać Ojca (por. J 14, 9)” [*Deus caritas est*, 17]. On pozwala nam w Tym, którego narodziny wspominamy, „zobaczyć i odczuć Jego miłość i z tego »pierwszeństwa« miłowania ze strony Boga może, jako odpowiedź, narodzić się miłość również w nas” (*tamże*).

Okres Narodzenia Pańskiego wspomina nie tylko historyczne przyjście Zbawiciela, ale jest przede wszystkim uobecnieniem tajemnicy objawienia Miłości, którą stopniowo przybliżają nam trzy następujące po sobie święta: Uroczystość Narodzenia Pańskiego, Uroczystość Objawienia Pańskiego oraz Niedziela Chrztu Pańskiego. Każde z nich ukazuje kolejny, coraz szerszy krąg osób doświadczających Objawienia.

Podobnie jak w Adwencie, tak w okresie Narodzenia Pańskiego ukazana zostaje nam Najświętsza Maryja Panna, Matka Wcielonego Słowa, która prowadzi na spotkanie z Chrystusem, Bogiem-Człowiekiem, pokazując człowiekowi drogi odkrywania jego powołania i miejsca w Kościele. Także liturgia pozostałych dni nieustannie przypomina nam Jej osobę.

MARTYRIA

ADWENT I NARODZENIE PAŃSKIE

Droga pogłębiania wiary i życia w Kościele

W pierwszą niedzielę Adwentu Kościół w Polsce rozpoczyna realizację Programu duszpasterskiego, którego mottem stały się słowa „Wierzę w Kościół Chrystusowy”. Wraz z całym Kościołem w Polsce podejmujemy czas, w którym trwa rozważania tajemnicy i roli Kościoła w życiu wierzących, jednocześnie nawiązując do całości rozważań nad ukształtowaniem w wiernych duchowości chrztu i bierzmowania, która odpowiednio pielęgnowana, powinna nieustannie się rozwijać, i wydawać owoce życia we Wspólnocie, czyli: własnego uświęcenia, świadectwa i apostołskiego zaangażowania.

Duchowość chrześcijańska musi przyjmować pogłębianie świadomości obecności i działania Ducha Świętego w Kościele. Pogłębianie świadomości chrztu świętego i bierzmowania – nad tajemnicą, których pochylaliśmy się przez minione lata - powinna otwierać człowieka na Boga, bliźnich i siebie samego w taki sposób, aby ochrzczony zapragnął własnej świętości oraz poprzez dawanie świadectwa wiary, zachęcał i przekonywał braci i siostry, że warto podjąć trud pracowania na życie wieczne, które jest darem Miłosiernego Boga.

Nie da się - bez ożywienia wiary w realną obecność Chrystusa, który działa w Kościele podjąć owocnej drogi nawrócenia i świętości, dlatego potrzebujemy wszyscy ponownego i pogłębianego spojrzenia na zbawczą moc sakramentów.

Kościół wart jest wiary. Możemy powiedzieć, że wiara w Kościół jest sprawdzianem wiary w Boga (bp. Andrzej Czaja).

Możemy zatem powiedzieć, że priorytetem dla naszych wspólnot powinna być w nowym roku duszpasterskim – najpierw – pogłębiana

refleksja teologiczna samych duszpasterzy na temat eklezjologii a następnie umiejętne szukanie dróg dotarcia ze „zdrową eklezjologia” do wszystkich wierzących.

Synod Biskupów

Trwa ogłoszony przez papieża Franciszka Synod Biskupów o synodalności. Zostały już wypracowane syntezy: parafialne, diecezjalne i ogólnopolską. Zorganizujemy spotkanie osób, które tworzyły grupę synodalną w parafii w pierwszym etapie synodalnych rozważań i wspólnie przeanalizujemy wnioski z syntez. Nie rezygnujemy ze spotkań ludzi, którzy włączyli się w parafialny etap Synodu i nadal pozyskujemy kolejnych.

Od 5 do 12 lutego 2023 roku odbędzie się w Pradze kontynentalne podsumowanie Synodu, na które został przygotowany dokument roboczy podsumowujący syntezy krajowe.

Wszystkie informacje na temat prac synodalnych w Archidiecezji Poznańskiej odnajdziemy na stronie internetowej: synodpoznan.pl

Niedziela Słowa Bożego

Niedziela Słowa Bożego przypada w niedzielę, dnia 22 stycznia 2023 roku. Została ustanowiona 30 września 2019 r. Listem apostolskim w formie motu proprio papieża Franciszka „Aperuit illis” i wyznaczona na 3. Niedzielę okresu zwykłego w ciągu roku (pierwsza Niedziela Słowa Bożego była obchodzona 26 stycznia 2020 r.). Ojciec Święty pragnął, aby ten dzień był poświęcony celebracji, refleksji oraz rozszerzaniu Słowa Bożego.

Przygotujmy to wydarzenie angażując jak największą liczbę wiernych. Skorzystajmy z materiałów duszpasterskich, które zostaną przekazane do parafii przez księży dziekanów.

Spotkanie Parafialnej Rady Duszpasterskiej

Zorganizujemy spotkanie PRD. Zapoznajmy członków PRD z priorytetami duszpasterskimi archidiecezji oraz przedstawmy skrót założeń teologicznych i pastoralnych Ogólnopolskiego Programu Duszpasterskiego. Spotkanie zorganizujemy w duchu synodalnym. Pozwólmy wszystkim się wypowiedzieć, poprośmy członków PRD o propozycje działań duszpasterskich w parafii. Poprośmy obecnych o działanie w ramach konkretnych diakonii (np. liturgicznej, medialnej, gospodarczej), aby jeszcze bardziej ukazywać Kościół jako wspólnotę ludzi wiary.

Refleksje ze spotkania zanotujmy. Powstanie tym samym szkic parafialnego programu duszpasterskiego. Warto organizować spotkania PRD częściej niż tylko raz na kwartał, aby podejmować ocenę zamierzonych celów oraz w zależności od sytuacji wprowadzać nowe elementy.

Zadbajmy, aby w PRD znaleźli się również przedstawiciele młodzieży i wszystkich działających w parafii grup duszpasterskich. Taki skład rady pozwoli na spotkanie reprezentantów wszystkich środowisk.

Przygotowanie dzieci i młodzieży do przyjęcia sakramentów

Nieustannie trzeba podejmować działania duszpasterskie, które - dostosowane do potrzeb i grupy wiekowej zainteresowanych - będą dobrym podjęciem tematu przygotowania dzieci, młodzieży i narzeczonych do przyjmowania kolejnych sakramentów świętych.

Przygotowania dzieci i młodzieży do sakramentów powinny odbywać się w małych grupach, które prowadzą osoby odpowiednio przygotowane (animatorzy liturgiczni, animatorzy młodzieży, katecheci, katechiści).

Skorzystajmy z bogatej oferty pomocy, które zostały przygotowane przez Wydawnictwo św. Wojciecha.

Przygotowanie do sakramentu chrztu świętego – zgodnie z zasadami obowiązującymi w archidiecezji – powinno zawierać trzy spotkania formacyjne. Zaangażowanie świeckich katechistów pokazuje, że taki sposób nie musi być pustą ideą, ale doskonałą okazją do budowania Kościoła wspólnoty oraz wstępem do zorganizowania katechezy dorosłych.

W przygotowaniu dzieci i młodzieży do sakramentu Eucharystii, pokuty i bierzmowania otoczmy opieką duszpasterską ich rodziców. Spotkania katechetyczne i budowanie wspólnoty z rodzicami ukazują troskę Kościoła i wspólnoty parafialnej o zintegrowane przygotowanie do życia sakramentalnego w Kościele.

Rekolekcje adwentowe

Zdajemy sobie sprawę jak bardzo ważne jest głoszenie słowa Bożego i umacnianie wiernych oraz duchowe przygotowanie do przeżycia Świąt Narodzenia Pańskiego.

Jeśli to tylko możliwe przygotujmy rekolekcje adwentowe. Zwróćmy uwagę na hasło roku duszpasterskiego oraz na słowa umocnienia i zapewnienia o bliskości z wiernymi. Zaproponujmy nauki stanowe, dostosujmy godziny celebracji liturgicznych do możliwości uczestniczenia w nich wiernych, którzy dłużej pracują.

Wykorzystajmy parafialne strony internetowe, Facebook, kanały Youtube, aby zaprosić parafian do wzięcia udziału w rekolekcjach. Sięgnijmy do dobrych praktyk i sposobów docierania do wiernych, które wykorzystywaliśmy, gdy obowiązywały nas obostrzenia dotyczące liczby osób uczestniczących w różnych nabożeństwach.

Organizujmy adwentowe wieczory skupienia, w czasie których zadbajmy o możliwość sakramentu pokuty i pojednania. Skorzystajmy z przygotowanych wcześniej i rozłożonych w ławkach rachunków sumienia.

Spotkania parafialnych grup duszpasterskich

Budujemy jedność i prawdziwie żywy Kościół z członkami grup duszpasterskich. Starajmy się mieć stały kontakt z liderami grup. Organizujemy systematyczne spotkania grup i ruchów, które działają w parafii. Musimy być blisko osób zaangażowanych, aby wraz z nimi wypracować sugerowane w syntezach synodalnych zmiany oraz wspólnie ewangelizować innych, zwłaszcza tych nieprzekonanych i obojętnych.

Dopingujemy ruchy i stowarzyszenia do organizowania spotkań w parafii oraz do aktywnego włączenia się w budowanie strategii duszpasterskiej parafii i wprowadzania w czyn postulatu synodalnego o Kościele, który jest prawdziwą wspólnotą.

Idąc za radą papieża Franciszka tak ożywiamy struktury w parafii, aby nie były one skostniałe i służyły ewangelizacji.

Szkoła Katechistów Archidiecezji Poznańskiej

Działalność Szkoły Katechistów Archidiecezji Poznańskiej, skierowana jest do osób dorosłych, które pragną zaangażować się w życie swojej wspólnoty parafialnej i poprzez prowadzenie katechez dla dorosłych wspierać swoich duszpasterzy. Katechiści mogą zaangażować się w prowadzenie katechez przed chrztem i tym samym parafia będzie owocnie wprowadzała trzy katechezy, przed udzieleniem sakramentu chrztu świętego. Nie rezygnujemy w szukaniu kandydatów oraz zwłaszcza w czasie odwiedzin duszpasterskich, spotykając osoby, które mogłyby podjąć formację w Szkole Katechistów, mówmy o idei i potrzebie zaangażowania w życie parafii. Kształcenie katechistów świeckich będzie także pomocą w systematycznym katechizowaniu dorosłych wiernych, którego osoby po ukończeniu szkoły będą mogły się podjąć. Szczegółowe informacje, dotyczące Szkoły Katechistów, znajdziemy na stronie internetowej www.katecheza.pl.

Europejskie Spotkanie Młodych w Rostocku

Europejskie Spotkanie Młodych w Rostocku (Niemcy) odbędzie się w tradycyjnej, stacjonarnej formie.

Duszpasterstwo Młodzieży Archidiecezji Poznańskiej przygotowuje wspólny wyjazd dla młodzieży. Zachęcamy młodych z parafii do wzięcia udziału w spotkaniu.

Szczegółowe informacje są publikowane na bieżąco na stronie internetowej: www.taize.fr/pl.

Odwiedziny kolędowe

Odwiedziny kolędowe odbędą się w tradycyjnej formie. Po długiej przerwie powracamy do dobrego zwyczaju pukania z błogosławieństwem i Dobra Nowiną do wszystkich domów i mieszkań w naszych parafiach.

Poinformujmy o tym parafian. Zadbajmy o to, aby przy odwiedzaniu wiernych w czasie tzw. kolędy nie zabrakło znanej nam od wielu już lat pomocy duszpasterskiej w postaci Książeczki Kolędowej. Książeczkę można – jak przez minione lata – zamawiać w Wydziale Duszpasterskim Kurii Metropolitalnej.

Święto Katedry św. Piotra

W ramach celebrowania Święta Katedry św. Piotra, dnia 20 lutego 2023 roku o godzinie 18.00 w bazylice katedralnej w Poznaniu odbędzie się modlitwa nauczycieli akademickich. Zaproszenie na to wydarzenie dla przedstawicieli świata nauki miasta Poznania oraz całej archidiecezji prześlemy komunikatem Kurii Metropolitalnej.

LITURGIA

Dzień Pański

Program Duszpasterski zwraca naszą uwagę na niedzielę, która wyznacza centrum życia chrześcijańskiego. Dzień Pański jest doskonałą okazją do głoszenia Wcielonego Słowa. Zwracajmy uwagę na przygotowanie dobrej oprawy liturgicznej. Zadbajmy o właściwy dobór komentarzy, modlitwy powszechnej, procesji z darami oraz odpowiednich pieśni. W refleksji synodalnej wierni najczęściej zwracali uwagę na to, że pragną i domagają się, aby zwłaszcza niedzielna Eucharystia była prawdziwą ucztą duchową, aby była sprawowana zgodnie z przepisami liturgicznymi.

Zainteresujmy wiernych Społecznym Ruchem Świątowania Niedzieli (www.swietowanieniedzieli.pl).

Tegoroczne rozważania nad Kościołem w sposób szczególny akcentują świadome przeżywanie Dnia Pańskiego, warto przy tej okazji wyjaśniać wiernym przepisy dotyczące dyspensy od uczestnictwa w niedzielnej Eucharystii oraz sposobów przyjmowania Komunii Świętej. Praktyka pokazuje, że mamy w tym aspekcie wiele do zrobienia.

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Jednym z duchowych owoców zakończonej w naszej archidiecezji peregrynacji Matki Bożej Częstochowskiej jest cotygodniowa adoracja Najświętszego Sakramentu w każdej parafii. Wraz z grupami duszpasterskimi podejmiemy temat wspólnej modlitwy o dar nowych powołań przed Najświętszym Sakramentem.

Nabożeństwo pokutne i okazja do spowiedzi

Warto zorganizować w parafii nabożeństwo pokutne z okazją do spowiedzi świętej. Będzie to kolejna okazja, aby w przepowiadaniu

słowa Bożego podejmować temat wiary w Kościół, istoty skruchy, przebaczenia i ważnego rozgrzeszenia oraz ukazywania prawdy, że to właśnie w Kościele mamy możliwość owocnego nawrócenia.

W czasie Adwentu dajmy okazję do przeżycia przez wiernych dobrego i owocnego sakramentu pokuty. Stwarzajmy ku temu jak najwięcej okazji. Powróćmy do zwyczaju zapraszania na spowiedź przedświąteczną kapłanów z dekanatu.

Wykorzystajmy słowa modlitwy: „O mój Boże! Wierzę w Ciebie! Uwielbiam Cię! Ufam Tobie! Kocham Cię! Proszę Cię o przebaczenie dla tych, którzy w Ciebie nie wierzą! Nie wielbią Cię! Nie ufają Tobie i nie kochają Cię”.

Nowenna przed koronacją wizerunku Matki Bożej w Smolicach i pielgrzymki do Smolic

W pierwszą sobotę grudnia 2022 roku rozpocznie się w Archidiecezji Poznańskiej nowenna połączona z celebrowaniem nabożeństwa pierwszych sobót miesiąca. Będzie ona przygotowaniem do papieskiej koronacji (9 września 2023) cudownego wizerunku Matki Bożej Uzdrawienia Chorych w Smolicach i kolejną okazją do pogłębienia pobożności maryjnej w naszych wspólnotach parafialnych.

Tekst nowenny zostanie przesłany pocztą kurialną oraz opublikowany na stronie internetowej archidiecezji.

Harmonogram dekanalnych pielgrzymek do Smolic w pierwsze soboty miesiąca został opublikowany i przekazany duszpasterzom.

Zadbajmy o liczny udział w pielgrzymkach wiernych, w tym rodzin z dziećmi i młodzieży i zaangażowanych w życie duszpasterskie wspólnoty parafialnej.

Msze roratnie

Tradycją czasu Adwentu jest Msza Święta roratnia, która gromadzi dzieci, młodzież i znaczną grupę dorosłych. Nie rezygnujemy z celebrowania porannych adwentowych Eucharystii.

Skorzystajmy z dostępnych pomocy liturgicznych, zwłaszcza tych, które dotyczą tematyki roku duszpasterskiego.

Procesja światła

Tradycyjna procesja światła odbędzie nie na poznańskim Ostrowie Tumskim, dnia 8 grudnia 2022 roku. Uroczystość rozpocznie się o godzinie 18.00 w kościele pw. św. Małgorzaty na Śródce do figury Matki Bożej przy kościele Santa Maria in Summo.

Zaprośmy wiernych – zwłaszcza oddanych Matce Bożej - do wzięcia udziału w procesji.

Oplątek wigilijny

Warto pomyśleć o podjęciu akcji rozprowadzania opłatków w parafii, w taki sposób, aby zachęcić wiernych do nabywania opłatków poświęconych. Coraz więcej osób nabywa opłatki na stół wigilijny w centrach handlowych. Praktykujemy obrzęd poświęcenia opłatków i zwracamy uwagę na symbolikę łamania się opłatkiem przy wieczerzy wigilijnej. Zadbajmy o higieniczne pakowanie i rozprowadzanie opłatków.

Betlejemskie światło pokoju

Po raz kolejny w Betlejem zapalono światełko pokoju. ZHP poinformuje niebawem, czy i w jaki sposób harcerze przyniosą betlejemskie światło pokoju do parafii. Obchody diecezjalne odbędą się w 4. Niedzielę Adwentu (18 grudnia 2022) w Poznańskiej Farze. O szczegółach informujemy osobnym komunikatem kurialnym.

Domowa wigilia

Warto zwracać uwagę i zapraszać wiernych do zachowania polskiej tradycji wigilijnej. Zachęcamy do przygotowania tradycyjnych potraw, sianka, świecy, opłatka. Przypominajmy, że najważniejszym akcentem wigilijnego spotkania jest wspólna modlitwa, odczytanie fragmentu Ewangelii oraz przełamanie się opłatkiem i serdeczne wybaczenie noszonych urazów wobec bliskich. Zadbajmy o kolportaż odpowiednich tekstów, które pomogą wiernym przeprowadzić modlitwę w czasie wieczerzy wigilijnej. Promujmy i zachęcamy rodziny do wspólnego śpiewu kolęd w czasie Świąt Narodzenia Pańskiego.

Wspomnienie Świętych Młodzianków

W dniu wspomnienia Świętych Młodzianków, podejmujemy dziękczynienie za dzieło Duchowej Adopcji. Archidiecezjalne dziękczynienie odbędzie się w kościele parafialnym pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa i św. Floriana w Poznaniu o godzinie 18:00. Zachęcamy do włączenia się w dziękczynienie, także we wspólnotach parafialnych. Zaprosimy na Mszę Świętą tych wszystkich, którzy podjęli dzieło Duchowej Adopcji. Módlmy się wraz z nimi.

W przepowiadaniu akcentujemy świętość życia, od poczęcia do naturalnej śmierci oraz zachęcamy innych, do włączenia się w tą ważną inicjatywę obrońców życia ludzkiego.

Niedziela Świętej Rodziny

Trzeba kontynuować – zwłaszcza wobec sytuacji w naszej ojczyźnie - promowanie świętości rodziny i małżeństwa. Piękną okazją do wsparcia rodzin jest właśnie niedziela Świętej Rodziny. Zaprosimy w tym dniu rodziny naszej parafii na wspólne dziękczynienie. Warto pomyśleć o specjalnie przygotowanej modlitwie powszechnej, odnowieniu przyrzeczeń małżeńskich, uroczystym błogosławieństwie, kończącym Eucharystię oraz o zachęceniu do wspólnego świętowania w domach.

Możemy także zorganizować spotkanie dla dzieci przy żłóbkę, aby całymi rodzinami śpiewać kolędy i cieszyć się Bożym Narodzeniem. Niedziela Świętej Rodziny może być dobrą okazją do propagowania prężeraty, wydawanego w Poznaniu „Głosu dla życia” i innych książek o tej tematyce.

Objawienie Pańskie

Dzieło misyjne realizowane przez Kościół domaga się wsparcia. Postarajmy się, aby w dniu Objawienia Pańskiego w sposób szczególnie modlić się o ożywienie ducha misyjnego. Jeśli w parafii nie działa grupa lub koło misyjne, spróbujmy powołać je do życia, aby dać możliwość zaangażowania wiernym w dzieło misyjne Kościoła. Zachęcajmy wiernych, do oznaczenia drzwi swoich mieszkań i domów symbolami C+M+B 2023. Zwracajmy uwagę, że jest to forma publicznego wyznania wiary i świadectwa dawanego innym. Przy współpracy z grupami młodzieżowymi i innymi działającymi w parafii, zorganizujmy akcję rozprowadzania kadzidła, i kredy, aby pielęgnować ten piękny polski zwyczaj.

Chrzest Pański

Przez ostatnie lata program duszpasterski zachęcał nas do pogłębiania duchowości chrzcielnej. Wzorem lat ubiegłych odnowmy wraz z wiernymi przyrzeczenia chrzcielne (aspersja, indywidualne podejście do chrzcielnicy po Eucharystii). Zadbajmy o przyozdobienie chrzcielnicy. Akcentujmy obmycie z grzechu pierworodnego, dziecięstwo Boże, włączenie w Kościół oraz potrzebę apostalatu. Nawiązując zaś do nowego roku duszpasterskiego starajmy się ukazywać Osobę i działanie Ducha Świętego w Kościele.

Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan

Każdego roku, w połowie stycznia, przeżywamy Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan. Przez pocztę diekańską, dotrą do każdej parafii pomoce duszpasterskie, które pozwolą na dobre przygotowanie tego czasu w parafialnych wspólnotach. Skorzystajmy z nich, aby budować świadomość potrzeby modlitwy o jedność pośród wierzących. Zapraszamy także wiernych, zwłaszcza w Poznaniu, do wzięcia udziału w centralnych wydarzeniach, jakie zostaną zaproponowane w Archidiecezji Poznańskiej.

Dzień Życia Konsekrowanego

Modlitwa w intencji osób życia konsekrowanego a przez to także prośba o nowe powołania do służby Panu Bogu i Kościołowi we wspólnotach zakonnych jest obowiązkiem wspólnoty wierzących. Warto, aby dzień ten nabrał szczególnego charakteru, zwłaszcza w tych parafiach, na terenie których posługują kapłani, siostry i bracia zakonnicy. Zatrószmy się o dobrze przygotowaną liturgię Mszy Świętej dziękczynnej (w niedzielę), na którą zaprosimy do wspólnego dziękczynienia parafian. Zaprosimy siostry, braci i księży zakonnych do wspólnej modlitwy w bazylice archikatedralnej w Poznaniu, dnia 2 lutego 2023. O szczegółach poinformujemy bliżej terminu uroczystości.

DIAKONIA

Program „Rodzina Rodzinie”

Program „Rodzina Rodzinie”. Akcja polega na tym, że polskie rodziny, wspólnoty czy firmy, wesprą rodziny syryjskie, poszkodowane w następstwie wojny. Konkretna polska rodzina będzie mogła systematycznie pomagać, konkretnej rodzinie z Syrii. Program realizuje Caritas Polska, która zbierać będzie fundusze, we współpracy z Caritas Liban. Na stronie www.rodzinarodzinie.caritas.pl można poznać tych, którzy czekają na pomoc. Dzieci z rodzin, które straciły rodziców. Rodziny bez dachu nad głową, którym wojna zabrała dorobek życia, ludzi poranionych i niepełnosprawnych. Propagujmy to dzieło miłosierdzia w naszych wspólnotach parafialnych (informacje na stronie [www: rodzinarodzinie.caritas.pl](http://www.rodzinarodzinie.caritas.pl)).

Rodzina Rodzinie to największy program humanitarny w historii Polski, który polega m.in. na udzielaniu pomocy gotówkowej potrzebującym poza granicami naszego kraju. Dzięki wsparciu darczyńców z parafii i innych organizacji kościelnych, Caritas Polska przekazuje co miesiąc potrzebującym rodzinom pomoc materialną. Dzięki temu mogą one pozostać w miejscu swojego zamieszkania i nie muszą mierzyć się z dramatyczną decyzją o ucieczce. W 2022 roku do programu dołączała Ukraina.

Pomoc uchodźcom wojennym z Ukrainy

Caritas Archidiecezji Poznańskiej nieustannie informuje o przeprowadzanych zbiórkach pieniężnych oraz odzieży i żywności dla przebywających na terenie diecezji Ukraińców, którzy uciekli przed wojną. Możemy się spodziewać, że sroga zima może doprowadzić do kolejnej fali napływu uchodźców wojennych ze Wschodu.

Włączajmy się w przeprowadzane akcje pomocy. Zwłaszcza w czasie przygotowania do Świąt Bożego Narodzenia pokażmy, że

wierząc w Kościół Chrystusowy umiemy być przedłużeniem rąk miłosiernego Jezusa.

Jednym z przykładów realnej pomocy mogą być zbiórki żywności dla poznańskich jadłodajni prowadzonych przez zgromadzenia zakonne.

Polskie Forum Rodziców

Zapoznajmy rodziców z działalnością Polskiego Forum Rodziców, które powstało, aby pomagać i wspierać rodziców w respektowaniu ich praw w procesie wychowywania, i kształcenia dzieci.

Szczegółowe informacje znajdziemy na stronie internetowej: www.polskieforumrodzicow.pl.

Rozmowa duszpasterska

Bardzo wielu ludzi przeżywa lęki i niepokoje oraz kryzysy życia duchowego. Jest to spowodowane wieloma czynnikami.

Nie bójmy się jako duszpasterze być blisko swoich parafian. Udostępnijmy numer telefonu komórkowego, na który potrzebujący rozmowy i wsparcia – zwłaszcza przed Świętami Narodzenia Pańskiego – będą mogli swobodnie zadzwonić lub spotkać się osobiście. Będzie to odpowiedź na synodalny postulat wzajemnego otwarcia na siebie i uszanowania drugiego człowieka.

Młodzi w służbie drugim

Odpowiadając na wezwanie ostatniego synodu biskupów, dotyczącego młodzieży zaprosimy młodych do włączenia się w posługę charytatywną w parafii oraz podejmowanie różnego rodzaju wolontariatów. Niech nasza troska o młodych zaowocuje ożywieniem ducha miłości bliźniego w naszych wspólnotach parafialnych. Młodzi ludzie chcą się angażować i działać dla dobra drugich. Uczyńmy wszystko, aby im to umożliwić.

W ogłoszeniach parafialnych, na stronach internetowych oraz przez portale społecznościowe naszych parafii informujemy o poszukiwaniu wolontariuszy przez Caritas.

Ubodzy

Wiele rodzin nadal pozostaje w trudnej sytuacji. Wszystko potęguje wojna na Ukrainie, inflacja, wzrost cen żywności i energii. Najbardziej cierpią dzieci i osoby samotne, i chore bardzo często pozostawione samym sobie. Uczyńmy wszystko, aby dotrzeć do tych rodzin i poszczególnych osób z parafii. Zaangażujmy Parafialny Zespół Caritas oraz wolontariuszy. Nie bójmy się otwierać na współpracę z instytucjami samorządowymi, stwórzmy w parafii i wyeksponujmy w widocznym miejscu listę jadłodajni, schronisk, i noclegowni. Konkretnym apostołstwem wobec naszych potrzebujących braci i sióstr jest wyznanie wiary, że narodził się w naszych sercach i wspólnotach Emanuel, Bóg z nami. W czasie pandemii, którą przeżywamy jest to wezwanie jeszcze bardziej wymowne i aktualne.

Chorzy

Każdego miesiąca udajemy się z posługą sakramentalną do chorych z terenu naszych parafii. Zanosimy im Ciało Pańskie, spowiadamy i umacniamy sakramentem chorych. Ogłaszajmy, zwłaszcza przed Świętami Bożego Narodzenia, że chętnie przyjdziemy do tych, którzy regularnie z tej posługi nie korzystają. Zaprośmy nadzwyczajnych szafarzy Komunii św., aby w Święta i w każdą niedzielę zanosili Eucharystię tym chorym, którzy o to proszą. Propagujmy pośród odwiedzanych czytelnictwo „Listu do chorych” oraz zapraszamy do modlitwy w intencji Kościoła. Postarajmy się także, aby przy zaangażowaniu Parafialnego Zespołu Caritas, Parafialnej Rady Duszpasterskiej, młodzieży, ministrantów dotrzeć ze świątecznym podarunkiem do chorych i samotnych parafian.

Dzień Chorych

Kościół przeżywa Światowy Dzień Chorego w liturgiczne wspomnienie Matki Bożej z Lourdes, 11 lutego. Zorganizujmy we wspólnocie parafialnej dzień chorych połączony z udzieleniem sakramentu chorych oraz wspólną agapą. Uświadamiajmy chorym – zgodnie z propozycjami Ogólnopolskiego Programu Duszpasterskiego – że są skarbem Kościoła i prosimy, aby swoje trudy i cierpienia ofiarowali właśnie w intencji wspólnoty parafialnej i całego Kościoła.

Dzieci

W wielu naszych wspólnotach parafialnych, na stałe przyjęła się akcja przygotowywania świątecznych podarunków dla dzieci, które za pośrednictwem Parafialnego Zespołu Caritas trafiają do potrzebujących. Aby pomoc była konkretna i dotarła na czas, przygotujmy na początku Adwentu kartki, np. w formie serca i zamieścimy na nich imię i wiek dziecka.

Listę potrzebujących dzieci możemy zamieścić na stronie internetowej parafii.

Świeca Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom

Od wielu lat Caritas przygotowuje świece, które są wsparciem dla ubogich dzieci. Warto zachęcać wiernych do udziału w akcji. Wielokrotnie szukamy sposobów, które mają pomóc w ożywianiu i propagowaniu wspólnej modlitwy. Zachęcajmy wiernych, aby krótka modlitwa przed posiłkiem, rozpoczęła obrzęd zapalania świecy przy stole, w gronie rodziny i przyjaciół. Niech zapalenie świecy, stanie się wyznaniem wiary w to, że narodził się Zbawiciel, który jest Światłością Świata.

Wigilie dla samotnych i bezdomnych

Ważnym akcentem przeżywania Świąt Bożego Narodzenia jest organizowanie spotkań wigilijnych dla osób samotnych i bezdomnych. Bardzo często akcje takie podejmowane są przez władze samorządowe. Chętnie włączajmy się we współorganizowanie takiego dzieła, a jeśli trzeba spróbujmy w ramach parafii przygotować takie spotkanie.

W tym roku najprawdopodobniej odbędzie się wigilia dla bezdomnych, samotnych i potrzebujących na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich.

O szczegółach tego wydarzenia Caritas Archidiecezji Poznańskiej poinformuje parafie osobnym komunikatem.

Projekt misyjny: „Gwiazda Betlejemka 2023”

Akademickie Koło Misjologiczne (AKM) po raz kolejny przygotowuje na Uroczystość Objawienia Pańskiego torebki z kadzidłem, węgielkiem i kredą. Tradycyjnie ofiary zebrane z ich sprzedaży zostaną przekazane na Dom Pokoju, Dom Dziecka, który prowadzi w Jerozolimie Siostry Elżbietanki.

Misyjny Dzień Dziecka

Misyjny Dzień Dziecka, który kończy czas kolędowania misyjnego, odbędzie się online, dnia 7 stycznia 2023 roku o godzinie 10.00 w parafii pw. Nawiedzenia NMP w Poznaniu. Zapraszamy i zachęcamy do wzięcia udziału, w tym integrującym dzieci misyjnym spotkaniu. Wszystkie informacje na temat programu Misyjnego Dnia Dziecka i innych misyjnych dzieł w Archidiecezji, uzyskamy u Sióstr Klawerianek, w czasie ich dyżuru w Kurii Metropolitalnej, w środy w godzinach od 9:00 do 14:00 lub w Archidiecezjalnym Sekretariacie Misyjnym, który znajduje się przy ul. Dmowskiego 130 w Poznaniu, tel. 61 869-95-38, e-mail: misje.poznan@op.pl, www.sekretariatmisyjny.pl.

Orszak Trzech Króli

Bardzo cieszy fakt, że już nie tylko w Poznaniu, ale również w wielu mniejszych miastach i miejscowościach Archidiecezji organizowane są orszaki Trzech Króli. Ich nadrzędną misją jest pielęgnowanie, promowanie i szerzenie wartości prorodzinnych, i wspólnotowych w kontekście Świąt Bożego Narodzenia. Wydaje się, że w dzisiejszym świecie, który coraz mocniej odrzuca wartość i świętość rodziny, życia i wspólnoty, warto podjąć trud integrowania wspólnoty parafialnej wokół tej właśnie inicjatywy. Wszelkie potrzebne informacje odnajdziemy na stronie internetowej www.orszak.org.

O poznańskim Orszaku Trzech Króli poinformujemy stosownym komunikatem Kurii Metropolitalnej w połowie grudnia br.

Szkolne koła Caritas

W szkołach terenie Archidiecezji Poznańskiej działa ponad 120 kół Caritas. Należy do nich blisko 1750 dzieci i młodzieży. Pomagajmy i wspierajmy katechetów w powoływaniu do życia SKC, które uczą nie tylko wrażliwości na potrzeby bliźnich oraz aktywności w konkretnym działaniu, ale są także dużym wsparciem formacji duchowej.

Pomoc sąsiadzka

Zwracajmy uwagę na piękny polski zwyczaj zapraszania do wieczerzy wigilijnej samotnych sąsiadów, krewnych i przyjaciół. Akcentujmy, że puste nakrycie nie musi być tylko symbolem, ale wręcz przeciwnie powinno zachęcać do autentycznej pomocy bliźnim.

